

рующъцъ. По завещанието му, по-гребението му станжало безъ никаква религиозна церемония. Най-обработеното му съчинение отъ напоюшния периодъ е *Очеркъ на една Философия* (Esquisse d'une Philosophie, 4 т., 1840 — 1846). Л. има и *Посмъртни трудове*, обнародвани въ 1855 — 1859.

Ламехъ. Кайновъ потомецъ, първий извѣстенъ многоженецъ; оженилъ се за двѣ жени: Ада и Села (*Библ.*).

Ламехъ. Матусаловъ синъ и Ноевъ баща; Ное му се добилъ въ 182-а година отъ 777-годишния му животъ (*Библ.*).

Лами. Знаменитъ турски поетъ въ царуването на Сюлеймана Велики; умр. въ 1531. Освѣнь много прозаически съчинения, написалъ е четири голѣми епически поеми, съдѣржанието на които е зель изъ персидскитѣ прѣданія: *Вамикъ и Афра*, *Мждрецъ и Раминъ*, *Абсалъ и Селманъ* и *Ферхаднаме*.

Ламия. Градъ въ ерѣдна Гръція, 152 килом. на сѣв.-зап. отъ Атина, при южните поли на Отрисъ, 8 килом. отъ дѣното на *Ламийски заливъ* (на Егейско море); 5,500 жит. — До присъединението на Тесалия на Гръція (1878), Л. бѣше едно отъ главните укрепени мѣста на прѣдѣла съ Турция. Гарнизонътъ въ Л. е всѣкога доста голѣмъ, по причина на разбойничеството, което върлува въ онай частъ на страната.

Лампашъ. Широка напивка на вѣнешната страна на панталони по шива имъ.

Лампонгъ. Страна, васална на холандците въ юго-источната частъ на о-въ Суматра, населена съ едно племе отъ малайско произходжение, смѣсено съ корени суматренци.

Простр. 29,458 чет. килом.; насел. 129,418 жит., отъ които 255 китайци, 70 европейци и 154 арабе. Нѣкога тая страна е била подчинена на явенскитѣ султани; тя е една отъ най-рѣдко населенитѣ части на Малезия; нѣма никакъ градове, па и селата ѝ, распръснати изъ горитѣ, иматъ повечето изгледа на разсѣяни колиби. Земята е на сѣв. планинска, останжлата частъ еднообразна равнина.

Ламиридъ. Латински историкъ, единъ отъ авторитѣ на *История Августа*, единъ рѣдъ монографии на римскитѣ императори, отъ Адриана до Проба; живѣлъ кждѣ 300. Отъ него има още животоописания на Комода, Антонина Диадумена, Хелиогабала и Александра Севера.

Ламисакъ. Староврѣмененъ градъ въ Мала-Азия (Мизия), на Мраморно море, при входа на Дарданелски протокъ. Сегашното село *Ламисаки* е близу до старовр. Л., на чието място стои село Чаръ-дагъ. — **Л.**, първень ионийско селище, ималъ прѣвъходно пристанище и станжалъ важенъ търговски градъ; минувалъ подъ властта на персиянетѣ, македонците и римлянетѣ. Въ нашата история Л. е забѣлѣжителенъ по това, че тамъ бѣлгарски царь Ив. Асѣнь II, най-великий отъ Асѣновци, и никейски гръцки императоръ Иоанъ II Ватацесъ, съюзници противъ цариградските латини, отпразнували годѣвката на 13-годишния Теодора, Ватацесовия синъ, съ 10-годишната Асѣнова дѣщеря Елена (виж. *Ласкаръ*). Тамъ така сѫщо се припознала независимостта на бѣлгарската цркva отъ византийския патриархъ Германа, съ съгласието на патриарситетъ иерусалимски, ав-